חידושי הרי"מ על התורה — מצורע

במדרש שש הנה שנא כו' כי אדם משלח מדנים היינו מוצש"ר הוא מפריד בין האחים הידועים כמ"ש זה דודי וזה רעי כו' וזה לא שייך לומר רק תועבות נפשו כי זאת תורת המצורע שהחטא מגוף ולכך ס"ל לחכמים דשש שנא ד' דווקא והז' תועבות נפשו כו' והמשכיל יבין:

כי נרפא הנגע כו' מן הצרוע ולכאו' איפכא הל"ל כי המצורע נרפא אמנם גוף הנגע מתרפאות ע"י תשובה המתיסר כמ"ש בעון כו' ניחומים כו' ועי"ז נרפא גוף הצרעת והרפואה ע"י הרצועה שעי"ז שהי' לטוב ונעשה ממנו רפואה כמ"ש חכז"ל פי' מחצתי ואני ארפא כו' והבן:

במדרש אך טוב לישראל אלקים יכול לכל ת"ל לברי לבב כו' הפי' כי ד' מדת הרחמים טוב לכלל ישראל ובחי' אלקים לברי לבב פי' לשון זיכוך צלול ונקי בלי פסולת שצדיק כזה מהפך מדה"ד למדה"ר ונאמר עליו טוב אלקים שמברר שהוא אחד גם להיטיב הרי הוא כנ"ל:

וישרים בלבותם. אף שכ' מקודם לטובים רק כמ"ש בתיקונים פי' צדיק וטוב לו שהטוב בחי' מקיף ולא בעומק הלב ולז"א ולישרים בלבותם אך טוב כמ"ש אך את הזהב להעביר את החלודה ולהיות נקי ולזאת צרעת הצלה מן המות הוא ולזאת נאמר כי תבאו אל הארץ כנען ונתתי נגע צרעת כו' כי סוד א"י הוא כנען עבד עבדים ונעשה מזה א"י שכנס"י מברכין דלית אלהא אחרא כו' ולזאת מקולקל יותר ארץ כנען כמ"ש חז"ל כדי שיבררו בנ"י וממילא נופל פסולת וזה נגע צרעת כתרגומו סגירא כמ"ש לעיל בשם זוה"ק וזהו כנגע נראה לי כו':